

тръ-а перѣганъ отъ Арїстофана като на не-
кой великій пиръ [тѣр. зѣфетъ] отъ єдного
пїаница.“

48. На истый начинъ са учинили
Архита Тарентинскій, и фїлософъ Платонъ
понеже є намерилъ первый-о стажанїа-та
си [иманїа-та] после возвращенїа своего
отъ войнство-то (защо-то є былъ начал-
ный воевода) нехредни и совсемъ пренебре-
жени, повикалъ своего настоятеля и мѣ
рекълъ:“ воистиниѣ ты бы отъ мене зло
отишелъ, кога не бы былъ азъ весма сзр-
дитъ. Платонъ пакъ кога се є разлютилъ
на єдного своего безобразнаго роба, пови-
калъ є сестрина си сына, и мѣ рекълъ:“
Иди тамо, пакъ го побїй: защо азъ самъ
многѣ сзрдитъ

49. То є тешко и не подражателно,
може тѣка да каже некой, и азъ то добре
знамъ, обаче треба да се потрѣдиме, кол-
ко-то є намъ возможно, по томъ примѣръ
отъ велика ярость да се воздерживаме.
Нїє и тако неможеме нити въ дѣланїа-та,
нити въ добродѣтели сосъ тїа мѣжїє да